

Drahá T,

přemýšlela jsi někdy nad tím, kolik naše vzájemná korespondence může stát peněz? Já ne, tedy až do teď. Vím to naprosto přesně: je to nachlup tolik, že si to ani neumím představit. A to je slušná suma. Kdybych ji měla, tak bych ji mohla věnovat na nové číslo Tomáše a k tomu si taky jedno pořídit; už nemám v čem spát, toho starého jsem rozkouřala.

Ne nadarmo se říká: „Tichá voda břehy mele“, na nového arcibiskupa Duku to sedne jak ulítě. Dělá síce diplomatické zázraky, ale když má kázání, tak není vůbec slyšet. Přijel k nám se vši parádou: stylové oblečení, prima hůl a dvě čapky, co nosí i v kostele. Po mši byla beseda, hádej o čem se mluvilo... samozřejmě pouze o penězích, teda myslím, protože ho zase nebylo vůbec slyšet.

Konečně budou zveřejněny návrhy na změnu interiéru našeho kostela, jak jsem ti psala dřív. Jsem napnutá jak struna, co nám náš velmi odborný přípravný tým předvede za návrhy architektů. A jsem ještě napnutější na zodpovězení klasických otázek kdy, kdo, jak a za co? My běžné myši si můžeme být jisté, protože určitě víme, že zatím nic nevíme, přesto víme, že se dozvíme, to jediné zatím víme a pak uvidíme.

Nemáš kontakt na nějakou hodně vlívnou osobnost? Nějaký nutně potřebuju. V neděli při kázání pan farář ukazuje dětem obrazy, na kterých jsou namalovaná slova a začínající na jedno písmeno z abecedy, ty pak dětem vysvětluje. Přemluv svůj kontakt, ať se tam přidá i Š jako Šedivka. T oužím po slávi!

Tvoje kostelnímyš
Šedivka

Stručné zprávy z PR ze dne 8.9.10

Důležitým bodem jednání byla zpráva o přípravě změny interiéru kostela Nejsv. Trojice. Komise pro tento účel založená jednala se dvěma architekty, ti předložili své návrhy nejprve komisi a posléze i celé PR. Pak bude následovat i veřejná schůze s farníky. Budeme se těšit.

Střecha kostela - tak tam nám snad už nepoteče. Je opravena celá jižní strana i s nově nainstalovanými okapy. Vše za 1/2 milionu korun. Další finance budou zapotřebí na zbytek střechy, kde pomůže i město Dobříš a další dobrodinci. Také v Rosovicích se hodně opravovalo, a to za 161 000 korun, z čehož 127 000 bylo z darů a významně se podílela i obec opravou dveří.

Dále P. Michal vyzval k promyšlení úlohy PR pro další období. Nastínil 2 verze: I.verze převážně koncepční, dvě několikahodinová zasedání do roka s analýzou a výstupy, další krátká zasedání s převahou předávání informací. II.verze – jako dosud, tedy převážně informační s řešením organizačních věcí. V diskusi dali členové PR přednost II. verzi.

Souhlasně byla přijata zpráva o chystaných hlavních aktivitách farnosti, zvláště velký zájem zůstává o setkání se známými osobnostmi.

Ohledně témat zimního semináře se PR nejvíce kloní k duchovní tematice.

Ze zápisu připravila J. Svobodová

Redakční rada Tomáše: Michal Klimt, Helena Kylarová, Dr. Josef Musil (šéfredaktor), P. Michal Němeček, Mgr. Klára Sochorová, Jana Svobodová, Vladimír Šafář, Ing. Bára Šafářová.

Tomáš

Číslo 93

Advent 2010

OBČASNÍK DOBŘÍŠSKÉ FARNOSTI

ADVENT MÉHO DĚTSTVÍ

Když na konci církevního roku pan farář v kostele oznamoval, že od dalšího týdne brzy ráno začínají roaráty, tak už jsme i my děti věděly, že přichází advent, ten krásný předvánoční čas. Ačkoliv jsme musely brzy ráno vstávat, na roaráty jsme se těšily. Ještě za tmy, často byl mráz, sníh nebo plískanice, jsme celá banda dětí spolu s babičkou šlapaly do kostela. Protože byl v adventu púst, kostel nebyl vyzdobený, ale zato za zvuku varhan jsme zplna hrdla zpívaly ono známé Mesiáši sestup k nám... Liturgie byla ještě předkoncilní, každá píseň měla jinou melodii, a že nám to tak dobře šlo, nabídl nám jednou pan varhaník, že s námi na půlnoční nacvičí pásmo koled. Já a ve sboru! Byli jsme všichni amatéři, ale moc se nám ta příprava na Vánoce líbila. A jak pokračovaly týdny, tak se nám krátil čas a Vánoce se nezdrtitelně blížily. Nezdobili jsme adventní věnce, a přece měl tento čas svoji charakteristickou vůni, snad i domem provoněným vanilkou a pečivem. V tom prvním týdnu navíc ještě přišel svatý Mikuláš a banda čertů, co nás proháněli po celém domě, ale jen ty co nejvíc zlobili (?) a ten poslední, čtvrtý týden, to už jsme byly všechny hodně nudočkové. A snad to ani nebylo na dárky, ty jsme dostávaly velmi skromné, ale snad i na to, že jsme všichni pospolu, jak po štědrovečerní večeři jdeme rozdat nějaký ten mlsek i zvířatům - a na hospodářství jich bylo hodně - a pak konečně ten zvoneček, vůně svíček a ..nám, nám, narodil se.

A protože po celý ten adventní čas jsme zpívali "Ejhle, Hospodin přijde..." tak jsme bezpečně věděly, že právě přišel i do těch nejmenších jesliček a nejchudších domů.

Jana Svobodová

Pravidelné bohoslužby a pastorece

až do Vánoc jsou beze změn kromě páteční eucharistie, která se slaví v PCSvT.

Podrobný program na Vánoce

bude uveřejněn v příštím čísle Tomáše.

Interiér kostela

Téměř v každém čísle Tomáše se znovu vracíme k otázkám interiéru dobříšského kostela. Mezitím se ale také posunuly i samotné události. Zatím jen málokdo přišel s otázkou, jak že to bude, a tak mám velikou obavu, že zatím mnozí vůbec netuší, že jde o velice závažnou věc. Snad nejvíce mne potěšila otázka jednoho farníka, který se ptal nikoli po konkrétní vizi, ale po smyslu celého počínání. „Což není náš kostelíček dostatečně hezký? Což nám nestačí, jak to je?“ Myslím, že odpověď bychom měli hledat v širších souvislostech:

Není těžké si přestavit, jak se chová v domě „nájemník“, kterému na domě nezáleží. Vezme si, co se mu líbí, a když přestane to či ono sloužit, tak to zahodí. A nakonec vybydlený dům opustí. To ale nesmí být náš přístup. Cítíme povinnost kostel chránit, ale i rozvíjet.

Rozvíjet? Podívejme se do naší historie: Kostel byl postaven v roce 1797. Skoro v každém půlstoletí od té doby pak prošel nějakými úpravami. V roce 1867 nám přestavba změnila hlavní oltář, kam přibyl obraz Nejsvětější Trojice s mohutným již secesním rámem. Že dodnes prvky působí nekompaktně, není třeba dodávat. Původně nad oltářem stál kříž. - Další pokus byl v roce 1875, kdy se obnovily sochy (nevíme které). Následná velká rekonstrukce za 2000 zlatých byla v roce 1895. Tehdy se kostel „co nejjednodušeji vymaloval“, přibyl nový mariánský oltář (dnes boční levý oltář) a spolu s oltářem Jana Nepomuckého byly umístěny do lodi mezi okna. „Důkladně a nádherně zrestaurován“ byl kostel v roce 1907, kdy úpravy zasáhly mohutně do vnějšího vzhledu (věž, průčelí, pískovcový portál vstupu, zdobné prvky, střecha), uvnitř se probourala dvě nová okna v presbytáři a byla položena nová podlaha z cementových dlaždic. Všechny prvky mobiliáře se „propadly“ do módní tmavohnědé barvy, kazatelna se přesunula z místa, kde dnes stojí mariánský oltář. Boční oltáře se posouvají do dnešní polohy a je evidentní, že k novému místu musely být trochu „přířiznuty“. Na pravém bočním oltáři se objevil nový obraz sv. Jana Nepomuckého od Václava Jedličky z roku 1902. Také vyřezávaný portál oratoře či jediná kamenná věc v kostele – mřížka, jsou dílem přestavby z roku 1907. - První přestavba přinesla nové obrazy křížové cesty, které druhou přestavbu přežily. Ale nepřežily padesátá léta 20. stol., kdy byly zaměněny P. Malým za současné lidové dílo (1952). Ani lavice nejsou původní: pocházejí od pana Kopáčka z doby druhé přestavby. Netřeba připomínat, že je tomu stejně s malovaným stropem, ale také s kůrem, který byl původně mnohem menší. Poslední zmínku o změnách jsme našli u L. Kropáčka z roku 1939, kdy farář Šimek „upravoval kazatelnu a boční oltáře“. - Změny v dobách socialismu byly téměř nemožné, ale přesto do kostela připutoval sektorový nábytek (čalouněné židle), různé drobné stolečky jako abaky, pestré průmyslové koberce a v neposlední řadě řada scho-dečků v presbytáři a na nich instalovaný „obětní“ stůl stlučený ze starých dveří.

Proč tak obsáhlé pohledy zpět? Nebyla v minulosti doba, která by chrám neupravovala. Dnes, po socialistické přestávce, je patrný zub času téměř na všem. Oltářům chybí řada zdobných prvků, křtitelnice je před sesutím, osvětlení neumožňuje ani vidět a o hanebnosti obětního stolu netřeba více mluvit. Musíme začít něco dělat. Ale co? Máme na vybranou jen dvě možnosti: stávající stav restaurovat pod

Dítě školou povinné aneb z deníčku matky prvňáčka

„Když se to narodilo, bylo to jenom takové nic, do hrsti se to vešlo.“ Připadá vám tato věta povědomá? Nemýlíte se, pochází z knihy Karla Čapka. A já jsem si ji dovolila vypůjčit...

Rok se s rokem sešel a „to malé nic“ nám vyrostlo, zestárlo a letos nastoupilo do první třídy.

Řeknete si, co na tom je, chodí tam přece všechny děti. Já jako nezkušená matka, alespoň z hlediska té školy, jsem tápala a mám pocit, že jsem měla obavy větší než naše dítě. Všechno je někdy poprvé.

A tak jsme začaly plnit povinnou školní docházku. První tři dny bylo nadšení veliké. Čtvrtý den jsem se dozvěděla, že do školy už naše Eliška chodit nehodlá, že se tam nudí. Tak jsme si začaly vysvětlovat, proč je škola důležitá a potřebná. Pomohlo to. Asi na týden.

Začaly přicházet obtížnější a obtížnější úkoly, a to nejen pro dítě.

Je sice moc pěkné, když máte v učebnici napsáno „Provedte rozklad slabik“, jenomže to taky musíte vědět co to znamená. Takže začalo pátrání v mé paměti. Teď už vím, co to znamená; ono to není zase tak špatné oprášit si znalosti z první třídy.

Horší je to ovšem s tím, jak nenásilně ty znalosti nacpat do té hlavičky, která sedí vedle vás a vytrvale vás přesvědčuje o tom, že úkol psát nebude. Vymyslíte, přemlouváte, vysvětlujete a začnete se modlit „Pane, dej mi trpělivost, aby to dítě přežilo ve zdraví“.

Je mi jasné, že naše dítě se oproti jiným dětem neliší. Asi každé dítě má někdy ten „svůj den“, kdy se mu opravdu nic nechce a všechno je špatné a nepotřebné. V takových chvílích si vždycky říkám, že je to přece jen jeden den, zítra už bude zase dobře a naše Eli přijde plná nadšení s další velkou jedničkou ze školy. Má přece nárok na to být unavená, stejně jako já. Má přece nárok na to mít špatnou náladu, stejně jako já. A má taky nárok mít radost z drobných úspěchů, které jí škola přináší, stejně jako já.

Mám radost z toho, že umí počítat stále lépe a lépe. Umí nová a nová písmenka a za chvíli si bude moci přečíst svojí první knihu. A víte, co je na tom nejlepší? Že já u toho můžu být, stejně jako jsem mohla být u jejího prvního úsměvu, prvního slova, prvních krůčků....

Pane děkuji Ti za to, že mohu být průvodcem svého dítěte na cestě za moudrostí a poznáním a obohatit tím sebe sama, ale stejně Tě prosím o velkou dávku trpělivosti....

Ještě mě tak napadá, třeba tou první knihou, kterou spolu přečteme bude právě Dášeňka, kdo ví....

Jana Šigutová

PRAVIDELNÉ AKCE V PASTORAČNÍM CENTRU sv.TOMÁŠE V DOBRŘÍŠI

Po	9:45-11:30	Setkání maminek s malými dětmi	malý sál	podle ozn. *)
	14:00-16:00	Posezení při čaji, knihovna	malý sál	
	20:00-21:00	Modlitební setkání (za farnost)	učebna	
	20:00-21:30	Duchovní večer mužů	velký sál	
S	10:00-11:00	Modlitba růžence	učebna	
Čt	14:00-15:00	Klubičko pro děti (4 a 5 let)	malý sál	1. čt v měs.
	14:30-15:30	Setkání pro děti 5.-7. třída	host: pokoj	
	15:00-16:00	Klubičko pro děti (6 a 7 let)	malý sál	
	15:00-16:00	Setkání pro děti 3. a 4. třída	velký sál	
	15:00-16:00	Bohoslužba pro mladší školní děti	velký sál	
	16:00-17:00	Setkání pro mládež (14 – 16 let)	dle dohody	
	16:00-17:00	ŽEMA -modlit. setkání žen a matek	host: pokoj	
Pá	10:00-11:00	ZPÍVÁNKY (pro děti 3-6 let)	malý sál	podle ozn. *)
	13:30-15:30	BARVIČKA (pro děti)	malý sál	
	16:00-17:30	Možnost svátosti smíření	dle dohody	
	18:00-18:45	Slavení eucharistie	velký sál	
	19:00-21:00	Setkání mládeže „Spolčo“	velký sál	
Ne	10:00-11:30	Agapé po eucharistii	velký sál	21.11., 19.12.
	15:00-17:00	Příprava rodičů na křest dětí	host. pokoj	24.10.- 28.11.
	15:00-17:00	Setkání manželů I	dle dohody	3. ne v měs.
	16:00-18:00	Setkání manželů II	dle dohody	2. ne v měs.
	16:00-18:00	Setkání „Odpadlíků“	dle dohody	4. ne v měs.

*) Upřesnění najdete na nástěnkách nebo na webových stránkách farnosti v „oznámení na neděli“.

- Nabízíme pronájem společenského sálu na rodinné oslavy: Bližší informace v kanceláři farnosti nebo na tel: 318 521 677.

k zajímavému zjištění: V roce 1950 bylo členů všech evangelických církví v Německu 42, 2 milionů a v roce 2009 už jen 24, 2 milionů; to znamená, že počet německých evangelíků za šedesát let poklesl o 42, 7 %. Naproti tomu katolíků v roce 1950 bylo 23, 2 milionů a v roce 2009 již 24,9 milionů. Znamená to tedy, že za stejné období počet katolíků v Německu stoupl o 7,3%.

To ovšem není důvod k triumfálnímu volání, že katolíci jsou ti praví. Přečtěme ta čísla znovu a jinak: Za šedesát let klesl počet křesťanů v Německu z 65,4 milionů na 49,1 milionů, tj. o čtvrtinu. Katolíků v r. 1950 bylo 35% ze všech německých křesťanů, dnes je jich už 51%. Jejich zodpovědnost za křesťanství v Německu, ale i za vývoj celého státu, tedy vzrostla o celých 47% oproti stavu v r. 1950. – To už není ani tak triumf, nýbrž spíše úkol, závazek a požadavek.

Není cílem soudit, jak to Němci zvládají. Spíše se máme každý ptát, jak podobný úkol zvládá každý z nás.

-jm-

odborným pohledem restaurátorů, anebo přemýšlet ještě koncepčněji a dát prostoru novou, sjednocenou, ale uctivou podobu. Změnou jedné věci nic nevyřešíme.

Potřebujeme koncepci, jak si poradit s uspořádáním oltáře, presbytáře, topení, vchodovými dveřmi s pořádným zádveřím, zpovědnicí, místem pro děti... A proto jsme se s pastorační radou rozhodli oslovit skutečné odborníky – architektky. Jsou-li mistry svého oboru, pak nám pomohou dát kostelu koncepci a doprovodí nás při přemýšlení, jak dál. Dnes tedy rozhodujeme první, ale možná nejpodstatnější bod: Jak bude vypadat koncepce chrámu dál. Proto Vás prosíme, pomozte nám správně se rozhodnout, máme čas do poloviny ledna.

P. Michal

Taizé

Letos v létě jsem měla možnost strávit týden v Taizé. Byl to pro mě neuvěřitelně silný zážitek, který lze slovy jen těžko vyjádřit. I přesto bych se o pár svých pocitů a myšlenek ráda podělila a povzbudila všechny ty, kteří o cestě do Taizé možná přemýšlejí, ale chybí jim odvaha.

Do Taizé jsem odjížděla s pochybnostmi a obavami, jak zvládnou komunikaci v angličtině, jak přežiju ty tisíce lidí, co budu mít z modliteb a zpěvů, které vůbec neznám a kterým nebudu rozumět... Nakonec se ukázalo, že obavy byly zbytečné. Ty spousty mladých lidí jsem si užívala, neboť ze všech vyzařovala radost a spokojenost, do modliteb jsem se zamilovala a svou nedokonalou angličtinou se dozvěděla vše, co jsem potřebovala.

Život v Taizé plyne v jednoduchém rytmu, kterému se člověk velmi snadno přizpůsobí. Vše se točí okolo tří denních modliteb, kdy se všichni shromáždí v obrovském, jednoduchém kostele, usadí se na zemi a společně se modlí pomocí zpěvů a ticha. Zbytek dne člověk tráví rozjímáním nad Bibli, povídáním v menších i větších skupinkách, procházkami, nějakou tou prací a taky příjemnými společně strávenými chvílemi nad skromným, leč (alespoň z většiny) chutným jídlem. Spoustu času je také možné strávit v krásném obchůdku plném pohledů, knih, keramiky a dalších pokladů vyrobených bratry z komunity, kde člověk s radostí utrací svá eura.

Z Taizé jsem odjížděla s nově nabytým „duchovním sebevědomím“ a s pocitem, že mám sílu zvládnout spoustu věcí (je pravda, že načerpaná energie pod tíhou každodenních starostí a povinností rychle ubývá), objevila jsem nový krásný způsob modlitby a poznala několik moc příjemných lidí. A teď už se moc těším, až se do Taizé zase brzy vypravím.

Ivča Rambousková

Co se děje jinde

Římská Církev je katolická, tedy celosvětová. Takže je jen dobré se občas zajímat o to, co se děje jinde. Zkusíme v každém čísle Tomáše upozornit alespoň na jednu takovou celosvětově významnou a zajímavou událost a na její souvislosti, i když výběr bude jistě subjektivní.

Agentura Kath.net zveřejnila údaje o počtech křesťanů v Německu za posledních 60 let. Porovnává statistické trendy v katolickém a evangelickém společenství a dochází

Skautský tábor

Tábor skautek a táborníků letos byl. Byl podobný jako loni a předloni. Byl podobný jako stovky jiných táborů, které se letos konaly. Ale troufám si tvrdit, že jsou i věci, kterými se od většiny ostatních liší. Prvním rozdílem je, že v programu je čas nejen na hry, práci a další zábavu, ale také čas na modlitbu. Aby tahle chvílka byla „stravitelná“ také pro nevěřící účastníky, je spojena s čtením příběhu a krátkým zamyšlením.

Druhý rozdíl je v každodenním běhu tábora málo vidět, ale pro nás vedoucí je nezanedbatelný. Je to ohromná podpora rodičů, kterou máme. Podpora při stavbě a bourání tábora, ale i modlitba, kterou nás provázejí po celý tábor. Díky rodičům má stavba i bourání tábora své vlastní kouzlo a nejsou to pro nás jen galeje. V těchto chvílích mám pocit, že existuje společenství rodičů – není to anonymní skupina, která o sobě nic neví a jeden o druhého se nezajímá. Právě naopak. Je těžké to vyjádřit slovy, ale tenhle komfort ve vztahu k rodičům i ve vztahu rodičů mezi sebou vnímám jako jeden z hnacích motorů pro naši činnost. Je prima, že existují rodiče, kteří jsou pro své i cizí děti ochotni udělat něco navíc. A za to jim patří náš dík.

Pro ty, kdo by chtěli o táboře vědět základní fakta, je určen tento odstavec: Tábor se konal v červenci u obce Chanovice, trval 15 dní a celkem se ho účastnilo 38 dětí a 15 dospělých. Celotáborová hra se odehrávala na Divokém západě ve městě Dodge City.
Klára Sochorová

Toulky Spolča

Koncem léta jsme se toulali Křivoklátskem. Vlastně samý holky, až na Michala Němečka. Kol Zbiroha, Skryjí, Týřova a tak. Krajinou přivětiřejích lesů, prašnejch polí, točenejch limonád a dozrávajících jablek. Krajinou plnou už tolikrát prošlapaných cest, krajinou, co čekala i na naše pohorky. Krajinou pro kraťasy, lehký trička a žlutý šátky. Krajinou slov klid, ticho, naslouchání, hledání, porozumění - a snad i navázání kontaktu, vztah. Krajinou dobřejch lidí, co Ti vodu vždycky daj. Krajinou starejch brodů, volajících strání a zá-dumčivejch skal. Krajinou, co nás všele přijala.
Zuzka Kohoutová

Arcibiskup Dominik Duka na Dobříši 17. října 2010

Děkuji všem, kdo jakkoli pomohli s přípravou a krásným průběhem návštěvy pana arcibiskupa Dominika Duky letos v říjnu. Především všem, kdo připravovali kostel, uklízeli, zdobili, připravovali pohoštění, hráli či se jinak zapojili. Osobně jsem byl velice spokojený. Jen škoda, že nás mnoho nepřišlo do Pastoračního centra.

Přesto všem děkuji a doufám, že i vás návštěva českého primase povzbudila.

P. Michal

KALENDÁŘ AKCÍ NA ADVENT 2010

21.11.	Ne	10:00	PCSVT	– Vernisáž výstavy „Výtvarné práce dětí“ a agapé
		10:45	SVATÉ POLE	– Poutní mše
		15:00	PCSVT	– Setkání manželů I
22.11.	Po	9:00	SVATÉ POLE	– Posvícenská eucharistie a "pěkná hodinka"
23.11.	Út	21:00	DOBŘÍŠ kostel	– Mše svatá pro rodiče (bez dětí)
24.11.	St	19:30	PCSVT	– „Turínské plátno“ - přednáška Mgr. L. Gottfrieda
26.11.	Pá	19:00	PCSVT	– Setkání mládeže „Spolčo“
27.11.	So	15:00	PCSVT	– Skautská akce VEZAH a stolní hry
28.11.	Ne			1. neděle adventní
		16:00	PCSVT	– Setkání „Odpadlíků“
29.11.	Po	17:00, 19:00	PCSVT	– Adventní setkání s dobrovolníky, kteří pomáhají ve farnosti
30.11.	Út	6:30	DOBŘÍŠ kostel	– Adventní eucharistie se zpěvy rorátů
1.12.	St	18:00	DOBŘÍŠ EV. KOSTEL	– Ekumenická bohoslužba
		19:30	PCSVT	– „Církev prvních staletí - křesťané jako my?“ Přednáší P. Ivo Prokop
2.12.	Čt	15:00	PCSVT	– Bohoslužba slova pro mladší školní děti
3.12.	Pá	19:00	PCSVT	– Setkání „Spolča“ – s přespáním
4.12.	So	10:00	DOBŘÍŠ	– Předvánoční úklid kostela Nejv. Trojice
8.12.	St	19:30	PCSVT	– Večer povídaní s režisérem Jiřím Strachem
10.12.	Pá	19:00	PCSVT	– Setkání mládeže „Spolčo“
11.12.	So	17:00	PCSVT	– Adventní koncert - soubor „Puellae cantantes“ z Litoměřic
12.12.	Ne	16:00	PCSVT	– Setkání manželů II
13.12.	Po	17:00	PCSVT	– Příležitost ke svátosti smíření až do večerních hodin, s účastí dalších kněží
14.12.	Út	6:30	DOBŘÍŠ kostel	– Adventní eucharistie se zpěvy rorátů
17.12.	Pá	19:00	PCSVT	– Setkání mládeže „Spolčo“
18.12.	So	16:00-18:00	PCSVT	– Adventní modlitba - malá duchovní příprava na slavení Kristova narození (v případě zájmu)
19.12.	Ne	10:00	PCSVT	– Vernisáž výstavy „Pod dotekem andělů“ (olejomalby a grafiky Lucie Angelico Holíkové)
		15:00	PCSVT	– Setkání manželů I
21.12.	Út	6:30	DOBŘÍŠ kostel	– Adventní eucharistie se zpěvy rorátů
23.12.	Čt	14:30	DOBŘÍŠ kostel	– Předání světla z Betléma (skauti)
23.12.	Čt	15:00	PCSVT	– Možnost vyzvednout betlémské světlo
24.12.	Pá	14:30	DOBŘÍŠ kostel	– Vánoční bohoslužba pro děti
		24:00	DOBŘÍŠ kostel	– Štědrovečerní půlnoční slavení eucharistie